

Як захистити дитину від кіднепінгу

Кіднепінг – це викрадення людей (найчастіше – дітей) з метою шантажу та отримання викупу. А для того, щоби уникнути кіднепінгу, батькам треба пам'ятати декілька важливих правил. Детальніше – у роз'ясненні фахівчині Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Чернівецькій області Ольги Волощук та волонтерки системи БПД Кароліни Руснак. З яких мотивів найчастіше можуть викрадати дітей?

Найчастіше викрадення дітей відбуваються для задоволення статевої пристрасті або для незаконного збагачення. Також окремим видом кіднепінгу, який набув поширення в Україні, є так званий «сімейний кіднепінг» — це викрадення дитини одним із батьків у іншого. Трапляється він здебільшого у випадку розлучення подружжя. Часто один із батьків, всупереч рішенню суду, намагається вивезти чи взагалі вивозить дитину за кордон. Є батьки, які змінюють місце проживання щомісяця й не повідомляють про це колишню дружину або чоловіка, які втрачають зв'язок із дитиною.

Яке покарання за викрадення людини?

Відповідальність за викрадення людини закріплює стаття 146 Кримінального кодексу України. Відповідно до частини 1, незаконне позбавлення волі чи викрадення людини караються обмеженням волі до 3 років або позбавленням волі на той самий строк. За частиною 2 цієї статті, такі ж діяння, вчинені щодо малолітнього чи з корисливих мотивів, щодо 2-х чи більше осіб/за попередньою змовою групою осіб/способом, небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого/що супроводжувалося заподіянням йому фізичних страждань/із застосуванням зброї, або здійснюване протягом тривалого часу— караються обмеженням волі до 5 років або позбавленням волі на той же строк.

Кваліфікуючою ознакою незаконного позбавлення волі чи викрадення людини є вчинення цього діяння щодо малолітньої, а не неповнолітньої особи. Отже, викрадення малолітньої дитини кваліфікується за ч.2 ст.146 ККУ, а неповнолітньої — за ч.1.

Що треба пам'ятати батькам, аби їхня дитина не стала жертвою викрадення?

По-перше треба навчити дитину, що краще взагалі уникати спілкування з незнайомими людьми. Звісно ж, роз'яснити дитині, що не варто

розповідати приватну інформацію чужим людям. А саме як її звати, де працюють батьки, де вони живуть. Дитина має знати, що незнайома людина з недобрими намірами може видатися на перший погляд приємною та лагідною. Вона може покликати дитину дивитись мультфільми, пригостить морозивом, буде обіцяти, що купить щось дороге, чого не можуть придбати батьки.

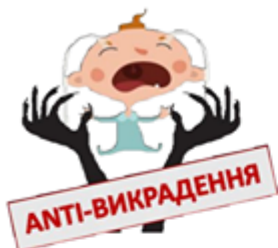
Батьки мають пояснити дитині, що в таких випадках вона не має бути розгубленою й одразу іти геть. А якщо буде спроба силоміць повести кудись дитину, то вона не має боятись покликати когось на допомогу, і у разі небезпеки, обов'язково потрібно кричати, щоб привернути увагу інших людей. В цьому немає нічого поганого. Навпаки, дитина так врятує собі життя. Особливо важливо це пояснити сором'язливим дітям, які бояться завдати незручність оточуючим. До прикладу: «Рятуйте, я не знаю цю людину!».

По-друге, часто батьки залякують дитину, а це велика помилка. З дитиною треба говорити про безпеку. Потрібно давати в цих розмовах чіткі попередження та інструкції, як вона має діяти в різних ситуаціях. Дитину також треба навчити уникати темних вулиць, незнайомих провулків. Пояснить про безпеку, яка на них може там очікувати.

По-третє, основне завданням батьків – навчити дитину довіряти їм. Дитина може потрапити до рук злодія, бо вона намагається врятувати якусь річ. Дитина має знати, що у разі загрози життю – речі втрачають цінність, оскільки батьки хвилюються більше за дитину та її життя. І вона в жодному разі не повинна відчувати провини чи переживати за те, що батьки її покарають, втративши якусь дорогу річ. І взагалі, краще просто такі речі дитині не купувати, ніж потім суворо карати за їх втрату.

Отож, для зменшення кількості випадків кіднепінгу, необхідно передусім здійснювати превентивні заходи — навчати дітей правильно поводитися з незнайомими дорослими та супроводжувати їх на прогулянках. Це вбереже дітей від ймовірної небезпеки.

//

ЩО РОБИТИ, АБИ ВАША ДИТИНА НЕ ПОТРАПИЛА ДО ЛАП КРАДІЇВ?

ПРАВИЛО

№1

Не залишайте дітей віком 0-7 років на самоті та не довіряйте їх маловідомим людям!

ПРАВИЛО

№2

Будуйте довірливі стосунки з дітьми, аби вони не шукали «надійного друга» в чужій людині та не боялися розповісти вам про загрозу!

ПРАВИЛО

№3

Постійно нагадуйте дитині, що коли чужа людина взяла за руку, за плече чи портфель, потрібно одразу кричати: «Хто ви? Я не знаю вас!».

ДІТЯМ 2-4 РОКІВ

пояснюйте про загрозу на доступних прикладах:

- «Люди різні і у них може бути різна поведінка. До тебе може підійти чужий дядько/тітка, він буде пропонувати подивитися мультики, погратися з тваринкою або обіцятиме подарувати іграшку чи відвезти в цікаве місце – такі люди можуть викрасти тебе. Як же ти тоді будеш без мами? Не говори з ними, а одразу біжи до тих дорослих, яким довіряєш! (батьки, вихователька і т.д.)»
- «Часто викрадачі просять дітей допомогти спіймати кошеня, показати дорогу до магазину чи зняти кіно. Не виконуй такі прохання! Це може бути небезпечно!»

ДІТЯМ 6+ РОКІВ

додайте метод «Кодового слова» – це слово, яке дитина постійно вживає і не зможе сплутати з іншим, не розповсюджене і не очевидне. Якщо незнайомиць скаже, що ви попросили його відвести дитину додому – малюк попросить підтвердження – кодове слово.

P.S.

ЗАСТЕРІГАЙТЕ, А НЕ ЗАЛЯКУЙТЕ ДИТИНУ!

Залякування може негативно вплинути на її адаптацію в суспільстві!

Фраза: «Не йди до чужих, бо тебе вкрадуть/з'їдять», може залякати дитину!

У неї зникне відчуття безпеки, вона боїтиметься оточуючих, кожен вихід в суспільство буде стресовим.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА ЗНИКНЕННЯ ДІТЕЙ

02.07.2021

Однією зі складних проблем сьогодення є безвісти зниклі діти.

Від початку цього року до поліції надійшло заяв про зникнення 351 дитини. Дітей було знайдено протягом першої доби. Це дуже добре, оскільки якщо діти знаходяться протягом першої доби, вони не можуть стати жертвою злочинів. Є діти, яких поліція шукає тиждень, місяць і навіть кілька років. Не всі діти знаходяться живими, бувають негативні випадки. Поліцією вживаються всі заходи для того, щоб знайти дитину. Обов'язково вивчається, чим захоплюється, які обставини зникнення. Батькам необхідно говорити якомога більше інформації про дітей. Тому що досить часто, прикриваючи конфлікти в сім'ї, батьки не все розповідають поліції, і потім виникають ускладнення з тим, аби швидше повернути дитину додому.

Одним із заходів щодо попередження та профілактики зникнення дітей є:

- **Інформаційні хвилинки «Безпека дітей»**
- **Перегляд відео – роликів на тему: «Викрадення дітей», бесіда «Правила поведінки з незнайомими людьми»**
- **Круглий стіл «Профілактика та попередження випадків зникнення дітей»**
- **Усний журнал «Безпечна поведінка вдома і надворі»**

- Урок – лекція «Правила безпечної поведінки з незнайомими людьми»
- **Бесіда з батьками «Як уберегти дитину від викрадення: поради батькам».Всі діти є у групі ризику. Батькам важливо пояснювати дітям, як себе поводити. Але найважливіше — це довіра між батьками та дітьми, аби діти могли звернутися до них звернутися. Наприклад, якщо це булінг у школі або кібербулінг. Є випадки, коли діти скоюють самогубство через конфлікти з батьками чи однолітками. Тому якщо дитина зникає, необхідно повідомляти поліцію. Якщо це підліток, який любить погуляти, необхідно знати, кому з його компанії зателефонувати, знати, де дитина може знаходитися. Якщо дитина залишає записку, потрібно обов'язково негайно телефонувати у поліцію, тому що буває запізно».У разі зникнення дитини «потрібно негайно звернутися або до найближчого відділку поліції або зателефонувати 102. Також можна зателефонувати на Національну дитячу гарячу лінію за номером 116 111.Щодо розшуку дітей, чим раніше ви звернетесь, тим краще. Батьки повинні знати контакти дітей, у що вона була одягнена, повинне бути обов'язково останнє фото дитини. Часто бувають випадки, коли батьки взагалі не знають, де дитина знаходиться, можуть і через тиждень повідомити, що дитини немає вдома. Є діти, які тікають декілька разів з дому. До того ж, і з забезпечених сімей через непорозуміння з батьками, що є досить розповсюдженим явищем, провокує конфлікти і діти тікають з дому. Іноді діти не хочуть навчатись або батьки нав'язують їм свою філософію, або обмежують дітей у їхніх бажаннях. Тому батькам варто побачити причину і у собі.Батьки можуть створювати комфортну атмосферу вдома для того, щоб діти могли довіритися, якщо раптом щось сталося. Якщо менші діти не дуже хочуть розповідати, як у них справи, то запитайте у них щось цікаве, наприклад, що вони цікаве почули, з ким грались, що найбільше подобається у школі, крім перерви тощо. Тобто варто ставитися з гумором до певних ситуацій і підходити до дитини з посилом «я б дуже хотіла тобі допомогти, якщо у тебе немає настрою, то повернемося до цієї теми чи розмови трохи згодом». Можливо, після смачної вечері у дитини з'явився настрій і вдасться поговорити».**

Як захистити дитину від викрадення або зникнення Сьогодні стрічки новин вражають кількістю негативних повідомлень, що стосуються, зокрема: випадків насилля над дітьми, викрадення та зґвалтування малолітніх, торгівлі дітьми тощо. Це жахливо. Особливу тривогу подібні новини наводять на батьків малолітніх дітей. Пропонуємо вам матеріали методичних рекомендацій, та радимо дослухатися до порад фахівців, з метою попередження виникнення будь-яких прикрих непередбачених подій, що можуть статися з малими дітьми. Будьте уважні: викрадачі, щоб заманити дитину, використовують різні способи та методи. Серед найпоширеніших – представитися знайомими батьків і запропонувати дитині відвезти її до мами чи тата на роботу. В інших випадках дитину просять показати дорогу, та за допомогу пропонують подарунок або солодощі. Як захистити дитину? – Насамперед не залишайте дитину без нагляду в громадських місцях. – Поясніть дитині, що вона не повинна розмовляти з незнайомими людьми і брати від них що-небудь. Тим більше, не зобов'язана нікого проводити! У разі, якщо незнайомці кудись ведуть дитину, вона має голосно кричати: «Я вас не знаю!», «Поліція!», «Швидка!», «Пожежа!», тощо, щоб призвати людей на допомогу. – Встановіть маячок на мобільний телефон дитини і ви постійно знатимете, де вона знаходиться у будьякий момент. – Ваша дитина повинна пам'ятати прізвище, ім'я та адресу проживання, щоб поліція швидше знайшла її батьків. – Придумайте з дитиною кодове слово, наприклад, «носоріг». Якщо на вулиці хтось із знайомих пропонує відвезти її додому, вона обов'язково повинна знати це кодове слово, в іншому випадку, слід триматися якомога далі від підозрілої дорослої людини. Кодове слово варто використовувати і тоді, коли є будь-яка інша небезпека. Повідомте (заздалегідь) про кодове слово телефоном або СМС вихователя в садочку чи вчителя в школі. · За можливості, не дозволяйте дитині, навіть у середній школі, самотійно пересуватись вулицею. · Часто викрадачі є прекрасними психологами, які тонко розбираються в дитячій психіці і поведінці. Поясніть дитині, що викрадачі не виглядають як страшні монстри, це звичайні люди, які не відрізняються від решти чоловіків та жінок. · При будь-якій спробі незнайомих людей заговорити про щось з дитиною, необхідно розвернутися і бігти туди, де є люди, при цьому кличучи на допомогу. Дитина сама може звертатися до дорослих, якщо загубилася або їй терміново потрібна їхня допомога. Звертатися потрібно до жінок з дітьми, касирів в магазинах, людей у формі. · Якщо хтось намагається схопити дитину, – потрібно кричати, кусатися, бити в очі, штовхати між ніг, дряпатися і вириватися. Викрадачі не люблять шум і, скоріше за все, залишать дитину в спокої. Ваш син/донька повинні розповісти вам про те, що трапилося. Для цього будуйте в родині довірливі стосунки! · Не пишіть на рюкзаках, речах ім'я дитини, цим можуть скористатися викрадачі: діти схильні довіряти тому, хто назве їх по імені. · Ваші діти повинні засвоїти: не можна гуляти або грати наодинці в незнайомих місцях, на будівельних майданчиках, пустирях, краще завжди

бути в компанії друзів. · Якщо ваша дитина – учень молодшої школи і має самотійно відвідувати школу, гуртки, нехай гуртується зі своїми однокласниками/ однолітками/ друзями і йдуть разом, або домовляйтесь з чиясь бабусею, нянею, хто кожен день супроводжує свою дитину, і міг би доглянути й за вашою дитиною. · Потрібно навчити дитину приховувати той факт, що вона перебуває вдома сам/ сама, як у розмові з незнайомими по телефону, так і через двері. · Заздалегідь домовляйтесь про місця зустрічей у великих магазинах, якщо дитина раптом загубиться.

Пам'ятайте: при втраті, викраденні дитини важлива кожна хвилина: чим швидше почнуться пошуки, тим вище ймовірність позитивного результату.

Що робити, якщо дитина вже зникла? – Якщо дитина зникла в громадському місці, відразу повідомте про це охорону, адміністрацію організації. Необхідно негайно почати контролювати входивиходи, перевірити туалети, автостоянки, склади, оголосити по гучному зв'язку про зникнення дитини, розповісти її прикмети. Не можна випускати нікого з дітьми з приміщення – у разі викрадення зовнішність дитини можуть змінити. У транспорті не соромтеся голосно кричати про зникнення дитини. – Зверніться по допомогу до відділення поліції і залиште заяву про зникнення дитини – пошук починається протягом доби. Звертатися у поліцейський відділок можливо вже через 5 хвилин після зникнення дитини. Найефективніші дії – звернутися саме до відділку поліції за місцем зникнення дитини, або ж викликати патруль за номером “102” просто з місця події. Протягом цього часу спробуйте залучити до пошуків дитини якомога більшу кількість людей: сусідів, знайомих, волонтерів, співробітників закладу освіти, де навчається дитина (дитячого садка; школи; закладу вищої освіти). Не припиняйте пошуки зниклої дитини навіть уночі! – Окрім поліції, надайте максимальний розголос події – всі можливі варіанти соціального зв'язку. Якщо дитина неповнолітня, щоденно слідкуйте, щоб геолокація на телефоні дитини була б увімкнена та телефон постійно був би заряджений. Якщо йдете до відділення поліції, відразу візьміть із собою «свіжу» фотокартку, річ, на якій є відбитки дитини, її запах. – Дайте максимум інформації, а саме – про захворювання дитини, особливі прикмети в зовнішності, особливості ходи, вимови, дані про коло спілкування, розкажіть про підозрілих друзів, знайомих, погані звички дитини та інші. – Коли дитину знайдено, не накидайтеся на неї з докорами, адже вона сама дуже налякана і перебуває в стані великого емоційного стресу. Найголовніше – застерігайте дитину, а не залякуйте її, інакше вона боїтиметься всіх людей. Захистіть свою дитину!